

คณะ "นกาวลี" ออกอากาศทางไทยทีวีช่อง ๕ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๓

เสนอเรื่อง

"เงือกน้อย" ตอนที่ ๑

ดัดแปลงจากนิยาย ของ Hans Christian Andersen.
เรื่อง The Sea Princess

กฤษณ์ จันทน์เรือง

สร้างบท

ประสิทธิ์ ศิลปบรรเลง

สร้างเพลง

ลัดดา สารตายน

กำกับการแสดง

รายนามตัวแสดงที่เห็นสมควร

๑. ยา	=
๒. พ่อ	=
๓. เงือกน้อย	=
๔. เงือกเล็ก	=
๕. เงือกกลาง	=
๖. เงือกทรง	=
๗. เงือกใหญ่	=
๘. เงือกชาย	=
๙. เงือกญี่ปุ่น	=
๑๐. เจ้าชาย	=
๑๑. คนहन	=
๑๒. เจ้าหญิง	=

.....

บรรยายฉาก

ณ กลางทะเลใต้พื้น น้ำทะเลใสปูนกระจก และลึกลงไปเป็นที่ตั้งนครของพญาเงือก มีบริวารากาศหลายอย่างคล้ายเมืองมนุษย์ กล่าวคือ คือมีพญานาคิ ไมคน ไมคอกขึ้นอยู่คาตาม ผิดกันแต่ที่ปราศจากกลิ่นหอมเช่นของในเมืองมนุษย์

ฉากที่หนึ่ง เป็นฉากภายในปราสาทของพญาเงือก ห้องที่ต้องใช้แสดงมากเป็นห้องนั่งเล่น หรือห้องรับแขก มีโต๊ะ เก้าอี้ ซึ่งคงคัดแปลงมาจากหิน กล้องอาจแพนเข้าไปหาห้องกินข้าว และห้องนอน ประตูระหว่างห้อง ใช้ลูกปัดระย้า มีลักษณะคล้ายสายหว่ายทะเลเป็นพานกันระหว่างห้อง เวลาผ่านต้องแหวกเข้าไป

ณ ผนังด้านหนึ่งของห้องรับแขก เป็นบานกระจกใหญ่มองเห็นโชคหิน สวนดอกไม้ และปลาวายอยู่ภายนอก ความสำคัญของผนังกระจกบานนี้มีอยู่ว่า เงือกใดที่เข้ามาภายในปราสาทจะมีเท้าเดินได้แบบมนุษย์ แต่พอออกไปพ้นปราสาท จะมีครีบหางปรากฏ ซึ่งมองเห็นจากภายในได้ ที่ของกระจก และภายนอกของของกระจก และภายนอกของของกระจกนี้แสดงว่าเป็นทางขึ้นสู่ผิวน้ำ

เครื่องเรือนที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง คือเก้าอี้โยก ของเสด็จย่า ควรจะมีโคมสองดวงอยู่ข้างๆ สำหรับทำเย็นปักถักร้อย หรือดูตำราโหราศาสตร์เวลาวาง ในห้องนั่งเล่นนี้จะมีเปียโนหรือฮาร์ป ซึ่งสมมุติว่าเก็บมาจากเรือแตก ระหว่างแสดงการร้องเพลง เงือกสาว หรือเงือกชาย หนึ่งใครจะเล่นเปียโน หรือฮาร์ปร่วมก็ได้ อย่าลืมกระจกเงาบานใหญ่ในห้องนั่งเล่น

อาหารเลี้ยงในวันงาน เนื่องจกบทไม่กล่าวชัดถึง เพื่อความสะดวกควรใช้พวกอกเทปสำหรับเลี้ยงในงจนคอกเทล แก้วเหล้า ควรใช้แก้วคอกเทล หรือแชมเปญแบบของมนุษย์ เพราะอาจจะเก็บมาจากเรือแตกได้

รายการตัวแสดงฉากที่หนึ่ง และ เครื่องแต่งตัว

๑. เสด็จย่า คือนางพญาเงือก สูงอายุ ควรสวมชุดสีออกดำ สวมไข่มุกซ์ และมงกุฎ ประดับไข่มุกซ์ ควรสวมแว่นตา ถ้าได้แว่นตาเหลี่ยมก็ยิ่งดี เครื่องประดับอื่น ๆ ตามสมควร

๒. เสด็จพ่อ คือพญา หรือราชาเงือกแต่งกายแบบกษัตริย์ มีมงกุฎ และเสื้อคลุม ผ่านวัยกลางคน จะคิดหนดหรือเคราก็ได้ แล้วแต่เห็นสมควร เป็นพ่อหม้าย มีลูกสาวห้าคน ซึ่งล้วนเป็นคนเลี้ยงมา

๓. เจ๊อสาวทั้งห้า คือเจ๊อใหญ่ เจ๊อกรอง เจ๊อกลาง เจ๊อเล็ก และเจ๊อน้อย จากหานางนี้มีสำคัญอยู่สามนางคือ เจ๊อใหญ่ (ทองรองเพลง) เจ๊อกลาง (นิสสัยติดตลก) และเจ๊อน้อยคือนางเอก ส่วนอีกสองเจ๊ออาศัยความสวยเป็นตัวประกอบ ไม่มีบทบาทมาก ไม่จำเป็นต้องใช้คาราแสดง การแต่งกายแสดงรูปทรง

๔. เพื่อนเจ๊อสาว ๆ ที่จะเข้ามาสมเป็นหมู่ญาติจำนวนตามสมควร

๕. เจ๊อชาย คนรักของเจ๊อใหญ่ ทองรองเพลง

๖. เพื่อนชายของเจ๊อหนุ่ม ตัวประกอบไม่สำคัญ

๗. เจ๊อชาวต่างประเทศหนุ่ม ช่วยบรรยายกาศตลก

๘. และเจ๊อชายอื่น ๆ ที่จะเข้ามาเป็นตัวประกอบในงานฉลองวันเกิดครบสิบหกปีของเจ๊อน้อย

๙. เจ๊อคำ สาวรับใช้ และเป็นพี่เลี้ยงรับใช้ของเจ้าหญิงเจ๊อทั้งห้า เป็นตัวประกอบไม่มีบทบาท แต่งกายแบบสาวใช้ฝรั่ง

หมายเหตุ ตัวแสดงเหล่านี้ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเมื่อไปเล่นเป็นมนุษย์ ในฉากเรือและฉากวังเจ้าหญิงมนุษย์

เริ่มเรื่อง

ดนตรี

เพลง

พร้อมกับภาพยนตร์แบกกราวน (ซึ่งควรจะหาได้จากห้องของของ ๔) แสดงภาพทะเล เกาะแก่ง คลื่นซัดกระทบโขดหิน ภาพนกและสัตว์น้ำ แล้วเคลื่อนเข้าหาภาพไต้หน้า แสดงโขดหินปะการัง ปลาและสัตว์

ดนตรีจบเพลงพอดี เวลาเฟดเข้าหา ห้องนั่งเล่นในปราสาทของพญาเจ๊อ เจ๊อน้อย ยืนอยู่กลางเวที มีเสด็จยา และเจ๊อใหญ่ กำลังช่วยกันเย็บชุดแต่งกายให้ฟิตเข้าตัว ถัดมาคองกลาง

เจ๊อกลาง อยู่ที่กระจก ช่วยตัวเองแต่งตัว คำนาย

เสด็จพอ และเจ๊อกรอง ช่วยกันแขวนของประดับกิ่งไม้ พุ่มไม้ คำนาย เจ๊อเล็ก กำลังจัดโต๊ะอาหาร และถวายนม ซึ่งจะเลี้ยงกันแบบบุฟเฟ เจ๊อคำ สาวใช้นำอาหารที่เตรียมสำเร็จแล้วออกมาจากครัว มาวางที่โต๊ะ แล้วเดินกลับเข้าครัว

ใหญ่
ยา

จนถึงเวลานักแขกมาแล้ว แต่งตัวไม่ตองแล้วกันเสียที (พูดกลางสอยเข็มพลา) ใจพูดอย่างนั้นละจะ หึงใหญ่ เขาก็เคยผ่านวันสำคัญเช่นนี้มาแล้ว เราก็คงรู้ว่าเครื่องทรงชุดนี้สำคัญเพียงไหน

น้อย สำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา อ้าว ก็วันนี้หลานรักของยา

กลาง หลานรักสุดสวาทหาคใจของเสด็จยา

ยา นี่ หลิงกลางไม่ต้องสอเข้ามาแสดงความอิฉาหญิงเล็ก
โต๊ะอาหาร)

กล่องแพนไปที่ เล็ก ที่

เตรียม ถ้วยชาให้พอกับจำนวนของแขกนะลูกนะ

เล็ก เรียบร้อยคะ

น้อย เลือคนี่สำคัญอย่างไรคะ เสด็จยา

ยา เสด็จพอ อธิบายให้ลูกฟังหน่อยสิ สำคัญอย่างไร หลิงรองคิถูแก้วเฉไปแล้ว
(รองถอนสายบัว ถวายค่านับ) เอาไว้ตรงกลางเลย นาน ๆ ยังงาน

พอ บ้านเมืองของเราเนี่ยะ อยู่ใต้น้ำ ใต้สมุทร น้ำทะเลจะมีน้ำหนักยิ่งลึกเท่าไร ก็ยิ่ง
หนักมากขึ้นเท่านั้น และยิ่งขึ้นไปใกล้ผิวน้ำเท่าไร น้ำก็ยิ่งเบาลงเรื่อย ๆ

น้อย หมายความว่าอย่างไร น้อยยังไม่เข้าใจ

ยา วันนี้หลิงน้อยอายุครบสิบห้าปี เจ้าจะได้รับอนุญาตให้ออกจากปราสาทได้ ลอยขึ้นสู่ผิว
น้ำ ไปชมโลกเป็นครั้งแรก เจ้าไม่รู้สึกตื่นเต้นบางริ

ขณะนั้น ยาและใหญ่ แต่งตัวให้น้อย เสรีจพอที ยาไปนั่งเก้าอี้โยก โบกพัด แกร่อน แก่เหน้อย

ใหญ่ไปช่วยเล็กจัดชาที่โต๊ะ น้อยไปดูตัวเองที่กระจก

น้อย (ที่กระจก) คั่นเต้นคี่คะ คั่นเต้นที่สุด น้อยพรว้าวนาขอให้ถึงเวสถานี่เร็ว ๆ

น้อยอยากเห็นโลก เห็นชีวิตบนผิวโลก น้อยคั่นเต้นมากคะ

พอ เพราะเกรงว่าจะคั่นเต้นมากเกินไป เรายังต้องจับของป้องกันตัวให้ไว้ เลือที่เสด็จ
ยาให้ลูกสรวมอยู่นี้เป็นเลือกายสิทธิ์

ยา นี่แหละ เลือกายสิทธิ์

พอ ช่วยป้องกันผิวกายของเจ้าให้ทนต่ออากาศเบาบนผิวน้ำเบื้องต้นได้

น้อย อากาศเบา น้อยยังไม่เข้าใจ

ใหญ่ แลวน้อยจะเข้าใจเอง เราทุกคนต้องสรวมเลือกายสิทธิ์ตอนขึ้นบนผิวน้ำ

กลาง กลางเคยจับปลาที่อยู่กับสมุทรนี้ ขึ้นไปบนผิวน้ำ ภูโหมอะไรเกิดขึ้น แหมตามันปูดกลน
ออกมา นาสงสาร

ยา แลวยังไงละจะ

กลาง มวย ตายสนิท
ยา เสียของ
ใหญ่ แล้วยาป่วย
กลาง ไม่บวบ ฉันไม่ไค้ขำมัน มันตายของมันเอง แล้วยาไม่เสียของ ฉันเอากลับมาให้แม่คำ
ลงหมอแดง เรียบร้อยไปเลย
น้อย (ไปที่หน้ากระຈກ เพื่อบมองขึ้นไปเบื้องบน)
ทำไมต้องเสียแขกมากินเลี้ยงกันให้เสียเวลาก็ไม่รู้ แหม น้อยอยากไปขึ้นไปเห็นโลก
เสียเร็ว ๆ จริง
ยา วันนี้เป็นวันสำคัญในชีวิตเงือกสาว เท่ากับเป็นการป่าวประกาศให้รู้ทั่วกัน เท่ากับ
เป็นการบอกเชิญหมู่ให้เริ่มมาติดพันไค้แล้ว
น้อย น้อยไม่สนใจ น้อยอยากเห็นโลก โลกที่เล่ากันว่าช่างกว้างใหญ่ไพศาล / ขณะนั้นมีเงา
มีควมผานมาจากเบื้องบน) นะ ปลาวาฬ (พี่ ๆ พวกมันไปเกาะที่ขอบกระຈກหน้าต่าง มองขึ้นไป)
ใหญ่ มันไม่ไช่ปลาวาฬ มันเป็นเรื่องของมนุษย์แล่นผาน นะ คล้าย ๆ กับไค้ยีนคลิ่นคนตรี
กั้งแว่วอยู่ควาย
กลาง ไช้แล้วละ เสียงคนตรี
ยา ยาไม่เห็นไค้ยีนอะไรเลย
พอ หุคนแกคนเขาวางเรา จะไปไค้ยีนอะไร เส็จแม่
น้อย (ลิ่งโลก) วู๊ น้อยอยากให้ถึงเวลาไค้ขึ้นไปชมผิวโลก ชมเรือ ฟังเสียงเพลงนั้น
เร็ว ๆ จริงพี่ใหญ่คะ วันแรกที่พี่ใหญ่ไค้ขึ้นไป พี่ใหญ่เห็นอะไรบ้างคะ
ใหญ่ พี่เห็นเมืองมนุษย์อยู่ริมทะเล กลางคืนมีแสงไฟระยิบระยับสวยงามมาก มีเสียง
เพลงผู้หญิง ผู้ชายร้องแล้วก็เสียงระฆัง
น้อย เสียงอะไรนะคะ
ใหญ่ เสียงระฆัง (เสียงระฆังเป็นโน้ตคนตรี) เก้ง - เก้ง - เก้ง (แล้ว ต่อ
รอง ตอนทีรองขึ้นไป เห็นดวงอาทิตย์กำลังจะลับขอบฟ้า แหม ทองฟ้าเป็นสีทองสวยเหลือ
เกิน แล้วยามีปลาประหลาดคอยู่นผิวฟ้า
พอ มันเขาไม่เรียกปลา ลูกรอง เขาเรียกนก
น้อย ดวงอาทิตย์ ฟาสีทอง นก น้อยอยากเห็นจริง ๆ
กลาง วันที่กลางไป กลางใจกล้าหนอย แอบเข้าไปในแม่น้ำ น้ำจืดเสียครวย
ยา แนะแม่คนนี้ ไม่เคยบอกยา เลยนะ ก็ไม่ไค้ระไค้คิควอนของมนุษย์เขาละแยะที่เดียว
กลาง มือฉันนี้ ไม่ไค้กินเสียสละ ออกกำลังนึกเดียวแหกควอนเสียขาดเรียบ

พอ ออ หมายความว่าเคยเข้าไปติดแล้ว
ยา แหม นังลูกคนนี่
นอย แล้วที่กลางพบอะไรที่รู้สึกสลดตา สดุดใจบ้างคะ
กลาง เป็นเรื่องน่าตื่นเต้นมาก มีปลาชนิดหนึ่ง มีสีขา จึงอยู่บนบก พอมันเห็นกลางเข้าที่ชาย
ฝั่ง มันก็เข้ามาอย่างนี้ (ลงกลานสีขา แสดงท่าล่อสัตว์ประหลาด ที่เห็นมา)
แล้วมันก็ร้อง โเฮง โเฮง (ทำเสียงสุนัขเห่าๆ ทุกคนหัวเราะ ยกเว้นเงือกน้อย ซึ่ง
แสดงท่าหวาดกลัว)
พอ นั่นไม่ใช่ปลา นั่นมันหมา
นอย หมา (พิมพ์) โเฮง ๆ
กลาง จะ โเฮง ๆ
เล็ก บนฝั่งชายทะเลมีต้นไม้ ดอกไม้ ไม่เหมือนของเรา สีสดสวยกว่าของเรา แล้วยังมี
กลิ่นหอม หอมชื่นใจ
รอง แล้วก็มีมนุษย์ ชายหญิง แต่งกายสีต่าง ๆ มนุษย์ต่างกับเรา ที่เขามีขา ไม่มีครีบหาง
เหมือนเรา
นอย ซาอย่างเรานี้ใช่ไหมคะ เอะ เราก็มียาอยู่แล้วนี่คะ
ยา ใครที่เข้ามาในปราสาททิพย์ของเรา ด้วยมนต์ขลัง จะมีขาเหมือนมนุษย์ แต่พอออกจาก
ปราสาททิพย์นี้ไปแล้ว ซากก็จะหายไป กลายเป็นครีบและหางตามธรรมชาติ
พอ นั่นแหละ คือ ซากุแท ของเผ่าเราผู้เป็นเงือก
นอย แล้วมีอะไรอีกไหมคะ ที่เงือกเราต่างกับมนุษย์
ยา มนุษย์มีร่างและวิญญาณ มีอายุไขอยู่ได้ประมาณ หนึ่งร้อยปี มนุษย์ที่ตายไปแล้ว วิญญาณ
ไปสวรรค์ชั้นฟ้าเราพวกเงือกมีอายุไขถึงสามร้อยปี แต่เราไม่มีวิญญาณ เวลาเราตาย
ร่างหายของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ แล้วก็สูญ
นอย วิญญาณเป็นอย่างไรคะ
พอ เป็นเรื่องอธิบายยาก แล้วลูกจะคอยรู้ไปเอง
นอย ดอกไม้สีสวยสด มีกลิ่นหอม แหม นอยอยากเห็นจริง
(เสียงสังข์ ทวนกังวาน) ทุกคนภายในกล่าวขวัญว่าแขกที่เชิญไว้มานานแล้ว คุณตรีขึ้น ใหญ่วิ่งไปเปิด
ประตู รอง กลาง เล็ก ช่วยต้อนรับแขกที่ทยอยกันเข้ามา ซึ่งมีเงือกสาว ๆ ที่จะเข้ามาให้
พรครบชุดนามศิลป์ และ เงือกชายตัวประกอบ สามสี่ตัวที่สำคัญมีสองตัว คือ เงือกชาย คู่รัก
ของ เงือกใหญ่ และเพื่อนชาวต่างประเทศของเงือกชาย แต่งตัวแบบชาวยุโรปหรือ แบบ ญี่ปุ่น

ชาย เสด็จยา เสด็จพอ หม่อมฉนรุสีกเป็นเกียรติที่จะนำเพื่อนชาวต่างประเทศนี้ เขา
เผ่าถวายเป็นมงคล

ฉา เออ พอเงื่อกต่างชาติณ เขาเป็นชาติอะไรกัน

กลาง ๑ เอ เจ๊อกต่างชาต กิม

พอ หึงกลาง รักษาบรรยาทน้อย

ชาย นกรของเจ้าอยู่ในยานทะเลญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (เสียงแปร่ง) หมอมันมีสัญชาติเป็นเงือกญี่ปุ่น ขณะนั้น คำนาคอกเทิล เขามาเสิร์ฟ
ที่
ทวีกน

ยา มาไกลมากนะ มาทำอะไรกันแถวนี้ พอ

ชาย เขาเป็นนักศึกษา วิชาภูมิศาสตร์โตสมุทร

และสนใจวิชาดนตรี ของเงือกเผือกต่าง ๆ นั้นชอบดนตรี และชอบร้องเพลง

พอ ลูกสาวของฉันชอบดนตรีและร้องเพลงทุกคน

ยา และทีมเลี้ยงพิเศษสุดคือ ลูกสาวคนเล็กสุดทองของฉันทน์

ฉันทน์ (นาง) ลูกของเสด็จยา

ชาย นี่เป็นภาษานิยม แตกไม่ผิด นับแต่เสด็จสมเด็จพระนางเจ้าฯ วายชนม์ไปแล้ว เสด็จยาก็
เลี้ยงน้อง ๆ ทั้งห้าจนเติบโตใหญ่ขึ้นมาด้วยกันทุกคน

โอ๋ยัง เลี้ยงมากใน สวนนารักทุกคน (ศึกษาความงามของตนละคน)

นางสนใจ(หยุดพักที่ใหญ่) ทำกะลิมกะเลีย) อี-อี ๖๐-๒๖ - ๖๐ (พูด
เป็นอันจบก่อน) ไซ้-ไซ้ ไซ้ไซ้เร้นหน้าให้: ใต้:!

รวม ร้อยละ ปริมาณของเงิน

อัมรินทร์ ไสเทศะ (ส่งภาษามาอัมรินทร์ ไสเทศะ)

ชาย ขอกัย น. ภูมื่นของนน

ได้เคสกะ (ส่งภาษาญุ่น โกงขอกัยมากมาย แล้วชำเลื่องแพร่ของ
เจือกอื่น) แล้วสาวงามทั้งหลายนี้ ก็คงมีคู่หมั้นกันหมดแล้ว

กลาง (ก้าวออกมาแสดงจริยให้ทา) ถึงแม้แล้วก็ยังฉอนได้ ถ้าพบรักใหม่สดใสกว่า...
(ฉุนทิ้ง หันเข้าพินิจกลาง)

ผู้รู้ (พิมพ์เป็นภาษาผู้รู้) มือทั้งสองวัดวาควาส่วนโค้งของลิ้นวางกลาง ส่งภาษา
มีความหมายว่า) 31 - 26 - 31 ไร่: ! นะ: ๗ ! คั้นมัน หัดโน้ด!

ใหญ่ ชรรมนิยมของเรา หนึ่งแล้วดอนไม้ไผ่ ยกเว้นอีกฝ่ายหนึ่งจะตายลง
แล้วน้องกลางนะ ไปแอบมีคู่หนึ่งกับใครมาเมื่อไร

กลางยังว่างอยู่ทั้งกายและใจ ไม่มีทั้งคุณนั้นและคุณมาย

วันนี้เป็นวันสำคัญ ที่หลานรักคนสุดท้ายของฉันมีอายุครบสิบห้าปี ตามธรรมเนียมของเรา หญิงสาวที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้า เราไม่ยอมให้ออกจากบ้าน

ญี่ปุ่น นี่เป็นธรรมเนียมเงือกสากล ถูกแล้ว เงือกญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน อายุต่ำกว่าสิบห้า ห
เนไม่ได้ ไม่ได้
ยา เพื่อเสร็จพิธี เณรินลงกันตามสมควรแล้ว เราก็คะช่วยกันส่งตัวหญิงน้อยออกไป
ไปเห็นครีบทองของตนเป็นครั้งแรก แล้วลอยขึ้นสู่ผิวน้ำ เพื่อชมโลกกว้าง
พอ ในการเริ่มพิธี เราจะเชิญแขกผู้มีเกียรติ กล่าวอวยพรหรือ ร้องเพลงกล่อมขวัญ
เจ้าหญิงน้อย พอคิดว่า ควรเริ่มควยทานแขกชาวต่างประเทศเป็นผู้ให้เกียรติแก่เรา
(เสียงปรบมือ ญี่ปุ่นเขาไปอวยพร นอย)

ญี่ปุ่น ~~ขอ~~ ให้เจ้าหญิงน้อย จงมีครีบทองสวย แข็งแรง เดินทางโดยปลอดภัย พบสิ่งสวยงาม
บนผิวโลก สมความตั้งใจ (แล้วพูดเป็นภาษาญี่ปุ่นต่อ) *โอมเมดะ ไคชิมัส มินะ!*
กลาง อวยพร อย่างเกี้ยวไมพอ ต้องร้องเพลงควย (คนอื่น ๆ เห็นชอบควย ญี่ปุ่น โคง
ใหญ่ คุวชอบคุณ คนตรีขึ้นเพลงญี่ปุ่น หรือเพลงอะไรก็ได้ ใหญ่ กลาง อาจเขา
เลน ฮารป หรือเปียนโนคลอควย)

พอ คนตรีเป็นภาษาสากล ความไพเราะของคนตรี เราต่างซาบซึ้งถึงใจเหมือนกันหมด
ยา เชิญรับประทานอาหารกันไ้แล้ว

(~~คนตรีคลอ~~ ระหว่างพักอาหาร รับประทานอาหารกันแบบบุเฟ ทุกคนจับกลุ่มคุยกันตามถนัด
นอยสนใจ ซักถามคนต่าง ๆ ถึงสิ่งที่พบเห็นเบื้องบน และเสียงจอกแจกซาลง นอยพูด)

นอย นอยอยากฟังเพลงที่ไพเราะ กับ พี่ชาย ชอบร้องควยกันเสมอ เพลงที่จำมาจากมนุษย์
บนบกนะคะ

ยา วันนี้น้องนอยขออะไร พี่ ๆ ต้องให้เขา ต้องตามใจหญิงน้อยหน่อย

(คนตรีขึ้น)

ใหญ่ เพลงที่ชื่อ ไซโหม

นอย ไซคะ พี่ใหญ่

(ชายและใหญ่ ครวญเพลงจนจบ ระหว่างเพลงกลองจับที่น้อย บอย ๆ นอยแสดง
อารมณ์เคลิ้มฝัน เห็นภาพโลกมนุษย์ เมื่อเพลงจบ คนปรบมือ แล้วยาพูด)

ยา คราวนี้ ถึงที่หญิงน้อยบาง ที่จะต้องแสดงอะไรเป็นการตอบแทนบรรดาอาคันตุกะ
ทั้งหลาย หญิงน้อยนี้ ยากล่าวไว้ว่าเก่งหลายอย่าง (ทุกคนปรบมือ)

นอย จะให้น้อยร้องเพลง หรือ เต้นรำคะ แต่เอาอย่างนี้ดีกว่า พวกพี่ ๆ ผู้หญิง เรามา
รวมรำหุควยกันทั้งหมดตกลงนะคะ

(คนตรีขึ้น นาฏศิลป์ แสดง เมื่อจบแล้วกล่าวขวัญชมเชยกันเอง พอที่ คำนำขนม
เคทที่มีเทียน ๑๕ เล่มจุดพร้อมเชามาก ยาพูดทามกลางเสียงคนอื่น กล่าวขวัญ)

จบ / ชาติศิลป์

ฉากสอง

อธิบายฉาก

ต้องสร้างเรื่องงัดขึ้นหนึ่งลำ เป็นเรือใบแบบยุโรปลอยอยู่ในถ้ำน้ำ มีแบกกราวนี้ ให้เห็นเหมือนอยู่ในทะเล กลองถ่ายเป็นวิวอยู่ไกล ตอนจบฉากนี้ จะเกิดพายุลม และ ฝน พายุ แลบ พายุ ฟ้าผ่า เรือลำนี้จะอัปปาง

ส่วนของเรือที่จะต้องสร้างบนเวที จะเห็นส่วนคาค้ำ หรือ ตอนกลางลำเรือก็ได้ ด้านหลังเห็นน้ำจืดฟ้าเป็นแบกกราวน ส่วนข้างหน้า อาจจะเป็นส่วนของกราบเรือ หากเอาตอน กลางลำเรือก็ให้เห็นส่วนของเสากระโดง และ เชือกโยงยึดใบเรือ ถ้าเอาตอนท้องคันทัน ก็ให้ มีคนถือพวงมาลัยอยู่ด้วย หรือ ถ้าจะจัดสร้างไว้ทั้งสองอย่าง ก็จะมีโอกาสได้ใช้ทั้งสองฉาก ทำให้สามารถเห็นฉากขึ้นได้มากขึ้น

ที่ฟ้าผ่า แบกกราวน จะต้องเล่นเอฟเฟค ของดวงจันทร์ แสงจันทร์ และภายหลัง พายุ ฟ้าแลบ พายุ ลม และฝน

รายการตัวแสดงฉากที่สอง และ เครื่องแต่งกาย

๑. เจ้าชาย แต่งกายแบบ	แบบชาวยุโรปสมัยนั้น ถ้าใช้ตัวเป็น
ส่วนใหญ่ ก็จะใส่เอฟเฟค	
๒. คนขับ แต่งกายแบบใกล้เคียงกับเจ้าชาย	
๓. มหาดเล็ก หนึ่งคน	
๔. บรรดาทาสเรือ จำนวนแล้วแต่เหมาะสม	

หมายเหตุ

ฉากนี้มีตัวละครที่สำคัญ คือ เจ้าชาย และคนหน ตัวอื่น ไม่มีบทบาทมาก และไม่ตอง ใช้การาแสดง แต่ตองการให้พอเป็นคอร์สในการร้องเพลงหมู่ได้ ควรเตรียมเครื่องดนตรี ไว้แสดงประกอบด้วย

เริ่มฉากสอง

เสียงเพลงหมู่ แว่วมาในระยะไกล สม่ควรกับภาพเรือจำลอง ที่เสมือนว่าลอยอยู่ในระยะห่าง เสียงค่อยใกล้เข้ามา เมื่อกลองจับใกล้เข้ามาพอดีจบ เพลงเมื่อกลองจับ ภาพฉากจริง ในฉากมี เจ้าชายกำลังยืนส่องกล้อง แบบยาวมองตาเดียว มีคนหน และมหาดเล็กยืนอยู่ใกล้ ๆ ชะเงอ ชะแง มองไปในทะเลควยเห็นกลาสีอื่น ๆ ปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ห่าง ๆ

มีเสียงคลื่น และลมแผ่ว ๆ เช่นเสียงแบกกราวน

เจ้าชาย นี่เรามาไม่ผิดทิศนะ เสียงที่เราได้ยินนะ มาจากทางทิศนั้นแน่

คนหน เราตามมาถูกทิศแล้วพะยะคะ

เจ้าชาย เกิดมาเคยได้ยินเสียงที่มีกังวานเพราะอย่างนั้นบางไหม

คนหน ไม่เคยเลย พระเจาคะ แจว เหมือนระฆังเงิน

เจ้าชาย แด้นี้เจียบหายไปในานแล้ว ของเพลง

(เสียงเจือกนอย ร้องขวงหนึ่ง ของเพลงหนึ่งคังแจ้วมาแต่ไกล ทุกคนตื่นตื่น วิ่งไป
ที่กราบเรืออีกฟากหนึ่ง ซึ่งเท่ากับหันหลังให้กลอง แล้วเสียงนั้นก็เจียบไป)

เจ้าชาย มาจากทางโน้น เปลี่ยนทิศไปอีกแล้ว

คนหน (ตะโกน) นายท้าย เปลี่ยนทางเดินเรือ (เสียงตะโกนแต่ไกลเปลี่ยนคำสั่ง) เหนือ
สามสิบองศาตะวันออก

(เสียงตะโกนเลียนแต่ไกล "เหนือ สามสิบองศาตะวันออก" และมีเสียงระฆังสอง
ครั้ง)

เจ้าชาย แต่เสียงนั้นหายไปแล้วอีกแล้ว

คนหน ขณะนี้คงจันทรขึ้นพ้นขอบน้ำแล้ว

(เพลงหยุด เริ่มแผ่ว ๆ) ถ้าผ่าบาทร้องเพลงที่เคยร้องเมื่อคืนก่อน เชื่อว่า เสียง
นางในสวรรค์นี้ จะคลอเคียงเขามารวมร้องอยู่ไกล ๆ ควณ

เจ้าชาย (ร้อง) เห็นเธออยู่ในฝัน ใจใฝ่ใจสละถอนคิดตา จามิล้ม จิตพะวงอกอวรณ์

(เสียงร้องของเจ้าชายไกลออกมา กลองจับที่พื้นน้ำ เจือกนอยมีกรับและฆ้อง แสง
เอฟเฟ็ค เสมือนว่าแหวกว่าย ลอยน้ำอยู่ในหน้ายี่มดไม้ ท่ามกลางแสงจันทร์ และร้อง
รับเพลงของเจ้าชาย เวลาเจ้าชายร้อง กลองจับที่เจือกนอย เวลาเจือกนอยร้อง
กลองจับที่เจ้าชาย และเมื่อร้องคู่กัน กลองอาจเล่นภาพพจน์เห็นทั้งสองคน เมื่อเพลง
จบ)

เจ้าชาย เธอจะเป็นใครก็ตาม อยู่ที่ไหนก็ตาม เสียงของเธอช่างมีชีวิตชีวา บอกไว้ชัดว่า
เธอต้องเป็นหญิงสวยสด อ่อนหวานที่สุด (ถึงตะโกน) ให้ขามิโชคได้เห็นหน้าเธอ
หนอยใดไหมจะ

คนหน ไม่เห็นมีใครอยู่ที่ไหน มีแต่น้ำ กระเพื่อมอยู่โน้น (เจ้าชายสองกลอง)

ชะรอยจะเป็นผีพราย หรือ นางไซเรน

เจ้าชาย คนหน ไม่ควรกล่าวถึงถึงเจ้าของเสียงที่ไพเราะที่ใจเช่นนี้ เชดสมรเป็นเทพทิดา
ในฝันของชา (กิ้งคะโกนออกไปในทะเล) เขามาใกล้ให้ชาได้ชมสิริโฉมของเชด
หนอยเด็ก คอบบิจะ (ทุกคนตั้งใจฟังเสียงตอบ ไม่มีเสียงตอบ นอกจากเสียงคลื่น
ลม)

คนหน เวลาพูดควยไม่ตอบ แต่เวลาร้องเพลง ร้องควยเอาอย่างนี้คใหม่พระเจ้าคะ เรา
ลอบบางให้เขามาใกล้ควยเสียงดนตรี

เจ้าชาย ทำยังงี้

คนหน (ออกคำสั่งลูกเรือ) กลาสี่ทั้งหลาย เอาเครื่องดนตรีของพวกเจ้าออกมา เล่นเพลง
ที่พวกเจ้าถนัดสักเพลงหนึ่ง

คนหน (พวกกลาสี่รับคำสั่งวิ่งไปหยิบเครื่องดนตรีต่าง ๆ ออกมา ระหว่างนั้น คนหนพูด)
เชิญให้นางร้องเพลงกับดนตรีของเรา เชิญให้เขามาใกล้ ๆ

เจ้าชาย (กิ้งคะโกน) ถ้าไม่อยากพูด ก็ร้องเพลงให้เราฟังอีกสักเพลงหนึ่งเถิด
(หมู่กลาสี่เริ่มเล่นเพลง อาจจะเล่นหลอก ๆ ล้อเสียงดนตรีแท้ที่บรรเลงอยู่นอก
เวที)

เจ้าชาย เขามาร้องใกล้ ๆ นะจ๊ะ

(เสียงร้องเจื้อยแจ้ว ร้องอยู่ในระยะไม่ใกล้ ไม่ไกล แต่ไม่มีใครเห็นตัว เมื่อเพลง
จบบนเวทีมือสั่นลง)

คนหน เมฆคำ (ออกคำสั่ง) ปลอไบเรือเร็วพายุมา
(คนตรีขึ้น กลาสี่เรือโกลาหลปลอไบเรือลง แต่ไม่ทันกาล พายุกระหน่ำ ฟ้าคำราม
ฝนเทลงมา เรือต้องพายุโคลงเอียงบางครั้งกลิ้งจมมาที่เงือกน้อย แสดงความ
ตกใจให้เห็นเรือต้องพายุและในที่สุด เมื่อเรืออัปปาง ทำจากเอฟเฟกของเรือจำลอง
จมลงแล้ว เงือกน้อยพุกภัยตัวเอง)

หนอย เขาคงว่ายน้ำไม่เก่งเหมือนพวกเงือกเรา หายใจใต้น้ำได้หรือไม่หนอ ต้องเข้าไป

ดู

จบฉากสอง

- โฉมหน้า ๒ -

หมายเหตุ

เหตุการณ์ พายุ เรือจะล่ม ให้เห็นเอฟเฟกนานตามสมควร อย่าลงเอยเร็วนัก

บรรยายนิพนธ์

ร่ายการทวแสดงนากสามและเครื่องแต่งกาย

๑. เงือกน้อย ในชุดนางเงือก เห็นตรีบและหาง เวลาจะเคลื่อนตัวนี้ ใช้มือช่วย
ขยับตัวไป
๒. เจ้าชาย ชุดเดียวกับฉากสอง หากแต่เปี่ยม
๓. คนहन ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๔. มหากเลก ชุดเดียวกับฉากสอง เปี่ยม
๕. เจ้าหญิง ในชุดสีขาว กระโปรง ผาโปรง มีคาดแพรแบบ เครื่อง
ประดับอื่น ๆ ตามสมควร ควรมีมงกุฎเพชรน้อยๆ บนศีรษะสวมรองท้าวขาว
๖. นางชาหลวงหญิง จำนวนตามสมควร แต่งกายแบบหญิงชาวยุโรป

ฉากสามเริ่ม

(ที่ชายหาด ท่ามกลางโขดหิน เจ้าชายนอนสลบอยู่ ข้าง ๆ มีเงื่อนอยู่ยุดิด หรือจะให้เจ้าชายเฝ้ารักษาหนูน้อยก็เฝ้าจนเหนื่อยก็ไ้ สอนตนหันและมหาดเล็ก นอนสลบอยู่ ถัดออกไป เงื่อนน้อย เวลาพูด ไข่มื้อดูปลั้ไ้ที่ไ้บนหน้าเจ้าชาย แล้วจับแก้ม)

น้อย
วายนึกไม่เก่ง หายใจในน้ำก็ไม่เป็น สาลักน้ำเข้าไปมาก แต่คงไม่ตายนะคะ (น้อย
เอาหูแนบลงท้องของเจ้าชาย) หัวใจยังเต้นอยู่ หรือตายแล้ว แต่หัวใจยังเต้นได้
เรื่องของมนุษย์ น้อยไม่มีความรู้เลย (พนมมือภาวนา) เสด็จยา เสด็จพอ และสิ่ง
ที่มีมหิทธิฤทธิ์ทั้งหลายในภิกขุ ช่วยอย่าให้เจ้าชายตายนะคะ เธอต้องไม่ตาย (เปลี่ยน
จากภาวนาและพูดอย่างอ่อนหวาน) งามอะไรเช่นนี้ พอเทพบุตรในฝันของข้า แล้วก็
เป็นเจ้าของเลียงมหาเสนห..... อัมเพลงเบา ๆ เห็นเธออยู่ในฝันใจใฝ่
ใจสะท้อน คิตตาจามิวาย อภะวงจิตอาวรณ์..... กมจูบเจ้าชายอีก
(ร้องเพียงแค่นี้ แล้วพูดต่อ) ถ้าน้อยจะพาลงไปประสาทพิพยของเรา จะได้ไหมหนอ
(หยุดคิด) คงไม่ได้หายใจในน้ำไม่เป็น คงตายแน่

(เล่ม ๖๗๓-๖๗๔)

(เสียงสุนัขเห่า เงื่อนน้อยตกใจ)

นอย ตาจริง เสียงโง้งๆ นี่ คงเป็นไอ้ตัวที่พี่กลางพูดถึง น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน
(ใช้มือเขียนร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน เจ้าหญิงกับบริวารออกมาอีกมุมหนึ่ง ยังไม่
เห็นเจ้าชาย)

เราหญิง เมื่อคนป่วยติดหนักมาก พักผ่อนเบี่ยงๆ นากลัว

ชาวดวง1 เพาะ นากลวมาก

เจ้าหญิง อาจจะเริ่ดแต่ก็ได้อูฐ แล่นยังมีเศษไม้ลอยน้ำมาติดอยู่เลย

หมวด 2 ทรัพย์สินพิเศษ

เราหญิง (มองแทน) คุณนซ์ เอ๊ะ มีใครมานอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

น้อย ตายจริงมีคนมา น้อยจะต้องหลบซ่อนตัวก่อน (ใช้มือเชยิบร่างไปแอบอยู่หลังก้อนหิน
เสียงเจ้าหญิงพคนอกเวที)

เจ้าหญิง เอะ มีใครนอนอยู่ที่ชายหาดนั้น

คนอื่น ๆ (พวกฉะวียงเข้ามา ไปตู่กันเร็ว ๆ เจ้าหญิงและข้าหลวงสี่ห้าคน ไปหยุดหอมลอม
ที่เจ้าชาย)

เจ้าหญิง ตายหรือยัง

ชาหลวง ๑. (คล้าอกเจาชายและชีพจร) หัวใจยังเต้นอยู่ (แล้วแยกย้ายกันไปดู ต้นหน
และมหาคเล็ก)

ชาหลวง ๒. คนนึ่งไม่ตาย

ชาหลวง ๓. คนนี้คงไม่ตาย

เจ้าหญิง ใครสักคนหนึ่งไปตามพวกผู้ช่วยมาช่วยกันแบกไปเยียวรักษาในปราสาทของเรา

(หญิงรับใช้สองคนวิ่งออกไป เจ้าหญิงย่อตัวลงใกล้เจ้าชายแล้วพุกค่อ)

จากเครื่องแต่งกาย แสดงว่าเป็นผู้ทรงสกุล ชำรงคํแบบนี้เป็นของกษัตริย์ เชอคง
เป็นเจาชาย (เอามือแตะใบหน้าเจาชาย) เจาชายผู้ทรงศิริโฉม

(กลองจับที่เงือกน้อย ถูชนตัวอยู่หลังโขดหิน)

น้อย (รำพึง) มนุษย์หญิงนางนี้สวยมาก

(เสียงหญิงชายกล่าวขวัญถึง คนถูกคลื่นซัดเข้ามานอนสลบอยู่ นี่แสดงถึงความหวาด
หวั่น เมื่อไฉนเสียงคนเดินไกลเข้ามา และยังตกใจหวาดกลัวมาก เมื่อได้ยินเสียง
สุนัขตัวเล็ก ๆ เหา ตังแต่นั้นจนจบฉากสาม กล้องจับอยู่ที่เงื่อนรอยโดยฉะเพาะ สำ
หรับคนอื่น ๆ เพียงแต่ได้ยินเสียงพด)

เสียงเจ้าหญิง เหาะไรกันนะเจ้าปู่! ไม่เอา มานี้ นี่เสียที! เอาช่วยกันแบก คอย ๆ นะ
เอา เจาขึ้นไปบนปราสาท

(เงื่อนรอยแสดงความกระวนกระวายใจ ขณะที่เสียงคนพูด และเสียงสุนัขเห่าห่างออกไป)

น้อย (เตีรา) โห น้อยจะทำอย่างไร (คนตรีแบกกราวนั้งขึ้นแล้ว ๆ) น้อยจะทำอย่างไร (เกือบสะอื้น) หัวใจของน้อยนี้ คล้าย ๆ กับไม้ไค้อยู่กับตัวเสียแล้ว มันตามเขาไปด้วย (โพล่ง) น้อยจะไม่ยอมกลับบ้าน (ร้องไห้แบบเกือบปล่อยโฮ) น้อยไม่ยอมกลับบ้าน (พบนาลงกับโชคหินร้องไห้)

จบฉากสาม - โหมโรง

ฉาก

บรรยายฉาก เป็นฉากเดียวกับฉากหนึ่ง ภายในฉาก เสด็จพ่อ เดินกลับไปกลับมา แสดงความยุ่งใจ รong กลาง เล็ก เกาะบานกระจกหน้าต่าง เหลือบมอง คลาย ๆ กับกำลังคอยอะไรที่จะกลับลงมา เสด็จย่า อยู่ที่เก้าอี้โยก แต่ไม่โยก เพราะกำลังหมักหมนตรวจวงฐะตาของเงือกน้อย คำสาวใช้ยกโต๊ะเล็กตั้งข้าง ๆ เสด็จย่า และนำของคิมรอนเข้ามาตั้งถวาย

พอ หวันแล้ว วันนี้เป็นวันที่หก ลูกน้อยยังไม่กลับ ไม่มีลูกคนไหนที่เคยหายไปนานอย่างนี้นี้ลูกใหญ่ กับ พ่อชายที่ใช้ให้ไปตามหากก็พลอยหายไปด้วย

กลาง (ภาวนา) ขอใหนองอย่าไปคิดแห่ คิดบวง ที่มนุษย์วางคักไว้เลย

ย่า ซา ๆ ใจเย็น ๆ (พิมพ์คำฉนวน) ฮี ฮี พระเสว่ทบัลคณ พระจันทร์พระศุกรเป็นเศรษฐี พระพหุสบัติเป็นอุจจาวิลาส (พูดขึ้น) มีเคราะห์ แต่ชดช้อยยังไม่ถึงชาติแมกลางเคาใดไกลเคียงมาก มีอะไรเกี่ยวแก บวง ๆ อยู่ควย

กลาง รวย ตายจริง (ภาวนาอีก) ขอให้พี่ใหญ่กับพี่ชายรีบไปพบเสี้ยกอนมนุษย์จับเอาตัวไปแล้วแกนนองน้อยออกจากบวงควย

ย่า คุณจะแกยาก

พอ เสด็จแม่หมายควมว่าอย่างไร

ย่า ควงของม้นว่ายากที่จะแก

พอ หมายควมว่าลูกน้อยจะไม่วันกลับมาอย่างนั้นรี

ย่า (พิมพ์คำฉนวนครุ่นหนึ่งจึงพูด) กลับนะกลับ แต่จะมีบวงคิดมาควย

กลาง เสด็จย่าหมายถึงเบ็ดกระมังคะ แนแล้ว นองน้อยคงไปติดเบ็ดที่มนุษย์วางคักเอาไว้

ย่า เบ็ด แบคอะไรของแก

กลาง ไม่เป็นไร ถ้ากลับมาได้ เราก็ช่วยกันฉาเอาเบ็ดออก

รอง (ชี้แจงนมองที่กระจก ลิงโลดกระโดด) มาแล้วคะ (กลางพลันปร่าคไปดูควย)

กลาง มาแล้วคะ มาจริง ๆ (กลางและนอยรีบไปเปิดประตู พอกตามไปด้วย กลางเปิดประตู นอยเฒเข้ากอดพอ สะอื้น ใหญ่ ชายตามเข้ามา)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ

(นอยไม่ตอบผละจากพอวิ่งเข้าไปซบกอดย่าแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจร่างกาย นอง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

พอ เป็นอะไรไป ลูกของพอ
(น้อยไม่ตอบผละจากพอ วิ่งเข้าไปบอกยายแล้วร้องไห้ กลางตามเข้าไปตรวจ
ร่างกายน้อง ถ้าสรวมกระโปรงก็มีการเลิกดูกระโปรง)

ยา (ดู) ทำอะไรนะ แม่กลาง
กลาง บวง หรือ เบ็ดคะ ไม่เห็นมีอะไรติดมาเลย

ยา ไช้บอกยายดี ลูกรัก มีอะไรเกิดขึ้น
(น้อยพยายามจะบอก แต่บอกไม่ได้ เพคะ ความตื่นตันใจ ไค้แต่ร้องไห้) แม่ใหญ่
พอชาย รู้ไหม เรื่องมันเป็นยังไง

ใหญ่ เขาพบเจ้าชายในฝันของเรา
กลาง เจ้าชวยเงือกหรือคะ ตางชาติ หรือชาติเดียวกับเรา
ชาย เจ้าชายในฝันของน้องน้อย เป็นมนุษย์
ยา อ้าว แล้วกัน
พอ เงือกกับมนุษย์สมรสกันไม่ได้
น้อย แต่จะรักกันไค้ไหมคะ
ยา น้อยน่าจะรักเขาแล้ว ไช้ไหมลูก
น้อย ไช้คะ
กลาง ไค้ไค้เบ็ด หรือ บวงธรรมดาเสียแล้ว มันเป็นบวงสวาท
ยา เจียบ ๆ ที่แม่กลาง (กับน้อย) แล้วเขาจะรักตอบเราหรือเปล่า
น้อย (ถอนใจ) น้อยไม่ทราบคะ
(ขณะนี้ค่าน้ำถ้วยเครื่องดื่มร้อน เขามาเฝ้าน้อย ใหญ่ และ ชาย คำพูดเบา ๆ ว่า
"น้ำสำหรับายคัน" น้อยหันไปตอบขอบใจเขา แล้ว ย้ำตอบเสด็จยา)
น้อย น้อยไม่รู้แนคะ (ทบทวนความหลังแบบฝัน ๆ) เธอเป็นเจ้าชาย ทวงที่มีสิ่งงาม
เหมือนเทพบุตร เธอต้องสนใจน้อยอยู่เหมือนกัน อย่างน้อยก็สนใจเสียงเพลงของ
น้อย -- เธออยู่ในเรือ น้อยอยู่ในน้ำ น้อยร้องเพลงให้เธอไค้ยิน แล้วกลองหนี
เพื่อลองใจว่าเธอจะตามไหม เธอตามมาจริง ๆ คะ ให้เรือแล่นตามหาน้อย
(ดนตรีเพลงหยุดเริ่ม) แล้วตอนค่ำ ดวงจันทร์ซึ่งพบนอน้ำ ทอแสงระยิบระยับ
บัคคัลเธอกรองเพลง -- เสียงของเธอจะตรึงใจ แว่วอยู่ในหูของน้อยตลอดไป
(เคลิมเคลิมเมื่อไค้ยินเสียงเจ้าชายเริ่มร้องเพลง คนอื่นจะไค้ยินหรือไม่สำคัญ
เสียงเจ้าชาย ร้องนำ เพลงหยุด และ น้อยร้องบทของน้อย โกลจบเพลง น้อยไป
เกาะที่กรอบกระจกเหมอมองเบื้องบน เมื่อเพลงจบแล้ว วิ่งเข้าไปกอดขบบยาย)

น้อย เงือกกับมนุษย์นี้จะรักกันได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา รักกันได้ แต่ แต่งงานกันไม่ได้
น้อย ทำไมละคะ
ยา มนุษย์มีวิญญาณ เวลาตายก็ตายแต่ร่าง ส่วนวิญญาณคงอยู่ไปอยู่บนฟากฟ้า บนสวรรค์
เรา เราพวกเงือก เราไม่มีวิญญาณ พอตายร่างของเราจะละลายกลายเป็นฟองน้ำ สูญไปเลย
น้อย เงือกจะมีวิญญาณเหมือนอย่างมนุษย์บ้างได้ไหมคะ เสด็จยา
ยา ก็มีทางเป็นไปได้เหมือนกัน
คนอื่น ๆ ไคอย่างไรคะ เสด็จยา
ยา อย่างลูกน้อยนี่นะ ถ้าเจ้าชายมนุษย์ของเจ้าเขาแสดงให้เห็นแน่ชัดว่าเขารักเจ้า เขา
 ก็จะเฉลี่ยวิญญาณของเขาให้แก่เจ้าได้ แล้วเมื่อนั้นเจ้าก็จะมีสภาพความเป็นอยู่เยี่ยง
 มนุษย์ได้ อาจจะแต่งงานกันได้
น้อย เจ้าชายจะรักน้อยหรือไม่หนอ
กลาง เราจะมีทางรู้ไคอย่างไร
ใหญ่ พี่คิดออกแล้ว คืบพรงนี้ ตอนเดือนหงาย น้อยและพี่ ๆ พี่ชายด้วย เราจะไปที่หน้า
 ปราสาทของเจ้าชาย
กลาง ไปทำไมคะ
ใหญ่ ไปคอยดู ให้น้อยร้องเพลงของน้อย ถ้าเขามาที่ชายฝั่ง มาติดตามฟังเสียงของน้อย
 เราจะช่วยกันสังเกตดูว่าเขาจะมีใจรักน้อยอยู่บ้างหรือไม่ เราคงพอรู้ไคจากท่วงที
 กริยาของเขา
น้อย (คืใจ) ไปคืบนี้เลยดีไหมคะ
ยา คืบนี้ ต้องพักผ่อน คืบพรงนี้จึงคอยไป
กลาง ถ้าชวนพ่อหนุ่มชาวญี่ปุ่นไปด้วยก็คงจะครื้นเครงดี (ฮัมเพลง รักไม่มีพรมแดน รักไม่
 มีศาสนา)
ชาย เออละ พี่จะชวนเขาไปด้วย
ยา ยายังไม่ได้บอกเพลงมนต์ขลังให้แก่ลูกน้อย พวกพี่ ๆ นะเขาไคกันหมดแล้ว
 ใหญ่จะ สอนให้น้องน้อยด้วยสิ
น้อย เพลงมนต์ขลังอะไรกันคะ
พอ เพลงนี้เป็นเพลงมนต์สืบต่อกันมาแต่โบราณกาล
ยา เป็นคาถาป้องกันตัว ถ้าเราวางรองขึ้นแล้ว สัตว์อื่นไม่ว่าจะเป็นสัตว์น้ำ สัตว์บก
 หรือสัตว์มนุษย์ จะหลบหลีกสติสัมปละดี เหมือนถูกสะกดจิต

พอ แत्मนคนไม่มีผลกับพวกเงือกด้วยกันเอง แต่ถาไครคิดร้ายก็จะถูกสะกดให้ชะงักงัน

ไปเหมือนกัน ภู่วาไซป้องกันตัวดี

ยา เป็นเพลงง่าย ๆ น้อยฟัง แล้วร่อยตามพี่ ๆ เขาดี แม่ใหญ่ เริ่มได้

ใหญ่ น้องกลาง มาเป็นคนเสียงน้อย

(เพลงขึ้น ทุกคนพนมมือ หลับตาบริกรรม กลางเป็นคนเสียง -- ทำนอง --

"เมื่อเวลาแสงแดดคล้อยลง

ลมอ่อนแรงพัดมาเอื่อย

คลื่นทะยอย มีควากระเซ็น

เป็นฟองฉัดเนือย

อ่อนใจนัก หลับตาพริ้ม เพราะความเหนื่อย

เคลิบเคลิ้มลมตัวนอน

แววเพลงไพเราะเสนาะเหลือ

ยินเสียงแต่ใจเลื่อม -- -- -- "

น้อย นอยทองใดแล้ว คื่นพรงนี้ไปกันแนะคะ

ใหญ่ ต้องไปแน

กลาง อย่าลืมชวนพ่อหนุ่มชาวภูไปช่วยนะคะ

(กลางแอกแล้วหยุดทหาชะงักนิ่งเหมือนภาพยนต์ถ่ายภาพนิ่ง คนตรีขึ้น กลองเฟด)

จบฉากสี่

โปรดติดตามชมละครเพลงเรื่อง "เงือกน้อย" ตอนต่อไป -- เมื่อไร?"

.....

๑๑๑๑๓.

๑. ๑๑๑๑๓.

~~๑๑๑๑๓~~

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓

๑๑๑๑๓ ๑๑๑๑๓